

praktisk anvendelig Valglov. Ud fra dette Hovedsyn er det, jeg tillader mig at anbefale de Ændringsforslag, vi har stillet.

Asger Karstensen: De Forhandlinger, som har været førte i Valglovsudvalget om den nye Valglov, har i mange Henseender været prægede af, at Valglovsforhandlingerne er begyndt alt for sent. Naar en Valglov med Udsigt til Held under normale Omstændigheder skal gennemføres i en Rigsdag, maa der kræves en vis Tid til Overvejelse. Denne Tid har man imidlertid ikke haft. Det udelukker ikke, at man kan naa til et Resultat, men det vanskeliggør i hvert Fald Udsigten dertil, og jeg kan derfor, ligesom sidste Gang jeg talte om Valgloven, ikke begynde mine Udtalelser uden at sige, at jeg mener, at den høje Regering ved at fremsætte Valglovsforslag saa sent, som den har gjort, faktisk har vanskeliggjort Mulighederne for Gennemførelsen af en samlet Valglovsreform nu inden de kommende Valg, udarbejdet og ført ud i Livet af den nuværende Rigsdag.

Hvorfor Regeringen har ventet saa længe med det, er ikke godt at vide. Den høftærede Indenrigsminister siger, at det hænger sammen med det sønderjydske Spørgsmaal, men det er mig til Dato ganske umuligt at indse, hvad Forbindelse en Valglov, der gælder Kongeriget, som det har været hidtil, skulde have med Spørgsmaalet om, hvor meget vi fik af Sønderjylland. Og naar jeg, som jeg har gjort i den senere Tid, har gennemgaaet Forhandlingerne paa Rigsdagen sidste Aar ved Februar—Marts-Konflikten om Loven af 7. August 1914 og dør har set, hvilken Vægt Regeringen paa det Tidspunkt lagde paa at faa en ny Valglov vedtaget, forinden vi gik til Valg, ser jeg deri en klar Erkendelse fra Regeringens Side af, at vi meget vel kunde have faaet en Valglovsforhandling, endogsaa saa tidligt som i Foraaret 1918. Lad det nu gaa, at man saa havde trukket Tiden ud til Efteraaret; men dette at trække Tiden ud til henved Nytaarstid, hvor vi staar overfor et Valg, der skal finde Sted nu i Foraaret, forekommer mig at være en Handlemaade fra Regeringens Side, som — hvorledes Resultatet af Forhandlingerne om Valgloven end bliver — lægger et meget betydeligt Ansvar paa Regeringen, hvis det

ikke lykkes at faa en retfærdig Valglov gennemført.

De Bestræbelser, som fra vor Side er udfoldede, for at faa en retfærdig Valglov, knytter sig, kan jeg sige, saa godt som udelukkende til Gennemførelsen af et nyt System. Vi anerkender ikke, at det Værk — om jeg maa kalde det saa —, som Rigsdagen samlede sig om sidst med Sammenblanding af Enkeltmandskredse, Suppleringsmandater, Listevalg o. s. v., paa nogen Maade afgiver et Grundlag for en klar, tydelig og retfærdig Ordning af Valgene her i Landet, og vi mener, at dette System ogsaa er karakteriseret derved, at intet andet Land i Verden har optaget det. Det er en Konstruktion af udpræget dansk Oprindelse, og et System, som neppe har fristet nogetsteds, som det viser sig; og jeg er ganske overbevist om, at det heller ikke vil friste i Fremtiden. Thi paa det Grundlag, som herigennem skabes, vil der ikke kunne skabes en efter vor Mening blot nogenlunde anvendelig, retfærdig Valglov.

Dette vil fremgaa deraf, at Kombinationen mellem Enkeltmandskredse og Suppleringsmandater for det første frembyder en Udsigt til, at man faar for mange Enkeltmandskredse, og dernæst, hvis man for at bøde paa dette skulde gaa over til at forøge Suppleringsmandaternes Antal, bevirker, at man kommer op til en urimelig Højde paa Antallet af Medlemmer i Folketinget. Men endvidere vilde de tilfældige Forskydninger i alle Enkeltmandskredse, som vælger kredsvalgte Rigsdagsmænd — Forskydninger, der kan medføre saadanne Ændringer i hele Valgresultatet, at man stadig maa operere paa kunstig Vis med disse Suppleringsmandater og ofte vil komme op til det meget urimelig høje Antal Folketingsmænd, som jeg nævnte før —, kunne blive Resultatet af denne Valglov. Vi mener derfor, at selve det System, som Regeringen lægger til Grund for sit Valglovsforslag, ikke er godt, til Trods for, at det forøger Folketingets Medlemmers Antal fra 140 til 153; vi mener, at det ingenlunde afgiver nogen Sikkerhed for, at vi faar en retfærdig Fordeling af Mandaterne.

Vi vil da gerne for vort Vedkommende fastslaa, at vort Parti uvægerligt